rättide sisse mütsitawa, ei kellegile ei tahha näutada."

Kirko prowwa muhhali nink läts ötsekohhe ristjatse rahwa mannu, terret neid nink küsse: „om se Mäe nore perremehhe latsekenne?"

„Temmal kül, armas prowwa" kostiwa wadderi.

„Jummal önnistago nink awwitago," wastas prowwa, nink ligutas sörme otsaga rätti weerd. Näts — sääl maggap waggatselt weike tüddrik, prisk kui üts malikenne, ei sut, ei jänness konnege!

Naise litsiwa henda lähhüdale, ja nüüd olli neil kik silma häppi täus! Prowwa ähwardas neid sörmega nink ütles: „oh mes ussina teie ollete, tühja jutto wastawötma nink wälja laotama! Pühha Sirak ütlep: ärge olge kelekandja, ja ärge tösske kurja könnet; warras om kurri loom, ent kelepesja weel kurjemb."

Küllarahwas, kä teie sedda lukku narate, möttelge perra, es teie sean möndäke jutto ei tösse, mes surembas nink rassedämbas lät, kui se weike lorri, kellele ökwa järgi jõudseme, ja kest muud es olle, kui mönnele naisterahwale häbbi. Kui kik könneleja ennege töttet könnelesse, ja kik kuuldja tötte melega perramötlesse nink perra kulesse, enne kui nä jutto ussuwa nink eddesi ajawa, sis es olles tühjast lorrist hirmoke. Ent Jummal

parrako, üts könnelep, töine kaswatap, kolmas kään körwale, neljas nakkap jo kassu kaema, nink kui jut körd jooskma päses, sis ta lät kaugele, ja ennamb eddimest otsa keake kätte ei sa. Kül om nida möndake rassedat asja teie sean olnu, kelle juur muud es olle, kui eddimält nalli, sis tühhi lorri, sis kawwal söprusse teggeminne, ja wimate petminne nink kassu taggaajaminne. Uskja olliwa ussina wastawötma, nink kawwala targa kinnikatma. Keake es tija kattust üllesligutada nink öiget pallet üllesnäutada, sis ta läts kui pat puhmussi, kui tulli tuhha al, seni kui ta kurjaste wälja and, nink helledäde kaartele löi, ni kui üts tulle-kurri, nink mitmal saale häddas läts, surele kui santile! Selleperrast olge tötte juttu ajaden, nink targa juttu wastawötman; hoidke kerge kele eest, nisammute kui kerge mele eest, nink kuulge, mes pühha Sirak ütlep: „kui sa selgede asja tijat, sis oppeta lähhembat, kui sa ei tija, sis pea su, sest könne toop auwo, ent könne toop ka häppi, nink innemist löop omma keel essi mahha. (Sir. tark. sön. c. 5, 14. 15.)

— m —

Leina-laul ühhe wagga tüttarlapse järrel.

Alletast nink kurtes üüdwad Kellad
Sammeltanud kirr'ko tornista.
Jesad nutt'wad, lapsed, emmad, ellad,